

Pääkirjoitus

Kreikkalaisten kansallinen tehtävä

Tukihanojen sulkeutumista ja Kreikan konkurssia odotetaan mielestäni turhaan tänä vuonna. Joka tapauksessa maa tarvitsee pohjamudat ruopivan uudistuksen sillä sen kilpailukyky on rappeutunut pitkään.

Polttavimmin tarvitaan kulttuurimuutosta. Kreikkalaisten poliitikkojen tulee yhtyä kansalliseen pelastustehtävään, kuten Suomessa tehtiin 1990-luvun alussa. Kansan ei pidä ajatella, että mielenosoituksilla voisi luistaa veloista. Kreikan tulee muuttua investoijille houkuttelevaksi kohteeksi, mihin tarvitaan luotettava hallinto. Julkisen hallinnon korruptio, yleinen lahjusten pyytäminen ja antaminen, on saatava ankarin toimin kuriin.

Palkka- ja eläketasoa on pakko edelleen alentaa, kuten tehtiin Baltian maissa. Tarvitaan 10-15 miljardin euron lisäleikkaukset budjettiin. EU voisi taata Kreikan turvallisuuden, jotta maa voi alentaa Turkin varalta korkeita puolustusmenojaan.

Miljoona työntekijää on siirrettävä kannattamattomilta sektoreilta vientiteollisuuteen. Kilpailulta tulee poistaa esteet ja perustaa samankaltainen yksityistämisen neuvosto kuin Saksassa DDR:n romahdettua. Yhtiöitä voidaan tarjota esimerkiksi henkilökunnan omistamiksi tai myydä ulko-

Kuilusta nousu kestää kenties sukupolven ajan, mutta Kreikan ongelmat voivat ratkaista vain kreikkalaiset itse.

maiseen omistukseen, kuten Suomessa 1990-luvun laman aikaan.

Yritystajien tulee sitoutua pitämään osa työvoimasta, välittämään tietotaitoa ja investoimaan yritykseen. Jotkin

eurooppalaisten liikepankit voisivat ottaa haltuun kreikkalaiset pankit.

Suljetut ammatit, kuten taksit ja arkkitehdit, tulee myös avata kilpailulle. Kiinteistörekisterit tulee saada kuntoon, niin että voi olla varma ostamansa kiinteistön omistussuh-teista. Verotusjärjestelmä on uudistettava ja koulutusjärjes-telmä nostettava uudelle tasolle.

Kuilusta nousu kestää kenties sukupolven ajan, mutta Kreikan ongelmat voivat ratkaista vain kreikkalaiset itse. EU:n maahan työntämä raha ei ole ratkaisu, ellei se suuntaudu kannattavina investointeina yritystoimintaan. Muutoin se toimii vain tapana siirtää lähinnä saksalaisten ja ranskalaisten pankkien saatavat jäsenmaiden yhteisiksi veloiksi. Jäsenmaiden, jotka kaikki joutuvat sisäiseen deval-vaatioon nousevien talousmahtien sekä USA:n ja Japanin kilpailupaineissa.

Kreikalla ei ole muista poikkeavaa tietä eteenpäin, sen on vain tehtävä kaikki toimet muita radikaalimmin.

Esa Erävalo

esa.eravalo@europarl.europa.eu

Johtoporras

Ministeriön arki on nyt työntäyteinen

Kristillisdemokraatit pääsivät vihdoin päteväntymään hallitustyöskentelyyn kokemuksen kautta. Ensimmäiset kaksi kuukautta ja varmasti muutama tulevakin ovat uuden oppimista meille ministerin apuna työskenteleville ja eduskuntaryhmällekkin. On opittava toimintatapoja kokouksissa, asioiden valmistelun kulkua, protokollaa ja erityisesti sisäistä tiedottamista. Ministeriön alaisten lyhenteidenkin määrä on melkoinen.

Jo tässä vaiheessa pyydän anteeksi sitä, jos tietoa sisäministeriöstä ei tunnu tulevan kentälle riittävästi. Yhden ministerin ryhmä on sisäministerille ja myös taustajoukolle vaativa. Me **Marjo Anttoora** ja **Loponen** sekä **Niklas Andersson** seuraamme oman ministeriön tehtävien lisäksi kaikkia muitakin ministeriöitä. Tavoitteena on valvoa, että puolueemme ajatukset ja hallitusohjelman kirjaukset tulevat huomioituiksi. Työtä on paljon jo omissa vastuualueissammekin ja tuntuu, etteivät hereilläolon tunnit tahdo riittää. Kun vielä olemme kaikki kolmen lapsen vanhempia, on muistettava elää myös perhepuolueen arkea. Kun työ tulee tutummaksi, pystymme useammin vastaamaan myönteisesti osastojen ja piirien vierailukutsuihin.

Hallitusvastuu osuu taloudellisesti vaativaan aikaan. Resursseja leikataan tärkeistä kohteista, eikä tehostamistakaan voida loputtomasti jatkaa. On mielessä sekin, että säästämällä tuhlataan. Esimerkiksi poliisi: Jokainen liikenneonnettomuus merkitsee taloudellista vahinkoa. Valvonnan väheneminen johtaa liikennekurin hölyntymiseen. Jokainen omaisuuteen kohdistuva ilkeivallanteko aiheuttaa kustannuksia. Jos kiinnijääminen pikkurikoksista harvinaistuu, kun resurssit suunnataan isompiin juttuihin, ilkeivallalta lisääntyy. Joku maksaa.

Taloudenhoidossa yksinkertainen ohje on silti, että on elettävä varojen mukaan. Se harmittaa, että tälläkin hetkellä yksi syy velkaantumiseen löytyy vanhoista virheistä. Silloin kun rahaa on, on keskeistä tukea uuden sukupolven kasvua perheissä terveiksi, tasapainoisiksi, työkykyisiksi aikuisiksi. Näin ei toimitettu, kun rahaa oli.

Marjo Anttoora

Blögeista poimittua

<http://www.kd.fi>

Suunnitelmat Palestiinan valtion yksipuolisesta itsenäiseksi julistautumisesta YK:n yleiskokouksessa syyskuussa ovat viireillä. Vielä ei ole selvyttä siitä, mitä palestiinalaisten edustajat aikovat esittää. Monissa maissa nähdään ne ongelmat, mitä symbolinen julistautuminen ilman rauhansopimusta voi helposti aiheuttaa, kun arjen todellisuus ei paranekaan, vaan pikemmin pahenee: lisää pettymystä, epäluottamusta, väkivaltaa ja neuvottelujen täydellinen umpikuja.

Heinäkuussa kokoontuneet EU:n ulkoministeri vetosivat - aivan oikein - rauhanneuvottelujen jatkamisen puolesta. Edellytyksenä kestäväälle rauhalle ja luottamuksen kasvamiselle on se, että palestiinalaiset ja israelilaiset sopivat kiistakysymyksistä keskenään eikä rauhanehtoja sanella ulkoapäin. Israelin solmimat rauhansopimukset Egyptin ja Jordanian kanssa osoittavat, että vain neuvotteluteitse voi-

daan saavuttaa todellinen rauha Lähi-idässä.

Sari Essayah 12.9.

Sivistysvaliokunnan vahvasti asiapitoisen Ahvenanmaanretken kotimatalla laivalla tapahtui se, mitä ei toivo kenellekään. Juuri ennen satamaan tuloa piipahdin sinne, missä kuninkaallisetkin käyvät yksin. Ilman kännykkää, tietysti. Vedettyäni oven kiinni huomasi kahvan pyörivän kädessä. Ei päässyt enää ulos, ei sisään.

Onneksi matkaseurueen vastuulliset virkamiehet sekä vahtivat matkatavaranani että hakivat huoltomiehen, joka päästi minut rikkinaisen lukon takaa vapaaksi.

Minulla on riittänyt hiljaista huvia ja hauskaa tästä hetken kestäneestä hätähetkestä.

Sari Palm 9.9.

Mieli-pide

Kristillinen viherpuolue

Merianalyytikko **Jere Riikosen** artikkelissaan (KD 8.9.) esittämä ajatus KD:n profiloitumisesta yhä enemmän ympäristöpuolueeksi on kannatettava.

Ympäristöstä huolehtiminen on aina ajankohtai-

nen ja tärkeä aihe, jonka puolesta ei voi koskaan puhua liikaa. KD on pyrkinyt olemaan perheistä, yhteiskunnan vähäosaisista ja ylipäättänsä ihmisistä ja heidän tarpeistaan välittävä puolue.

Näin meille kaikille ihmisille yhteisestä ympäristöstä huolehtiminen olisi luonteva jatke puolueen primaaritavoitteiden listaan. Meidän olisi osoitettava, että yleinen hyvinvointi toteutuu parhaiten, kun sekä ihmiset

että meitä ympäröivä luonto voivat hyvin. Ympäristöasioiden, joihin jokainen voi omilla toimillaan vaikuttaa, esiin nostaminen pitkään jatkuneiden globaalien talouskriisien keskellä toisi poliittisen vaikuttamisen taas lähemmäs tavallisia kansalaisia.

Kestävän kehityksen ja ympäristön hyvinvoinnin esiin nostaminen saattaisi myös tuoda puolueeseen uusia, nuoremman sukupolven ympäristötietoisia aktiiveja.

Ekokonservatiivisuutta voi toteuttaa lukemattomilla tavoilla niin parantamalla lähialueen kierrätysmahdollisuuksia kuin estämällä ravinteiden valumista Itämereen.

Niin pienet kuin suuretkin teot ovat tarpeen ympäristömme hyvinvoinnin edistämiseksi. Älkäämme pelätkö ottaa vastuuta meil-le kaikille yhteisen luonnon huolehtimisesta.

Riki Kuivalainen Helsinki

KD ympäristöpuolueeksi?

Luin KD-lehdestä (no 36, 8.9.2011) **Jere Riikosen** luonnonsuojeluhastattelun.

Kyllä KD-puolueen tärkein tehtävä mielestäni on pitää kristillisiä arvoja esillä eikä lähteä kilpailemaan

vihreiden kanssa samoista asioista. Se on seurausten torjuntaa. Olisi paljon järkevämpää lähteä torjumaan syytä eikä seurausta.

Maan saastuminen on synnin seurausta. Jesaja 24:5 sanoo: "Maa on saastunut asukkaitensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait, muuttaneet käskyt, hyljän-

neet iankaikkisen liiton."

Parasta luonnonsuojelua on yrittää saada ihmiset lopettamaan synnin teon. Raamattu sanoo myös, että *te eksytte kun ette tunne kirjoituksia.*

Jokainen kristitty ajan merkeistä varmaan käsittää, että Jeesuksen tulo on hyvin lähellä. Seuraavat sukupol-

vet asuvat jo tuhatvuotisesa valtakunnassa. Kun Jeesus palaa maan päälle Hän puhdistaa maan.

Ei kristitty tietenkään tahallaan saastuta maata, mutta meillä on tärkeämpääkin tehtävää kuin luonnonsuojelu.

Juhani Nokelainen Orivesi